ספר המדות — הוראה

א. הַמּוֹרֶה הוֹרָאוֹת שֶׁהוּא נִכְנָע לִפְנֵי גְּדוֹלִים מִמֶּנּוּ, עַל־יְדֵי זֶה הַקָּדוֹשׁ־בָּרוּךְ־הוּא שׁוֹמְרוֹ, שֶׁלֹּא יִכָּשֵׁל בִּדְבַר הוֹרָאָה.

ב. מְקוֹם הַהוֹרָאָה הִיא מוֹעֶלֶת לְיִרְאָה.

ג. כְּשֶׁאֵרַע לָאָדָם טֵרֶפָה בְּבֵיתוֹ עַל־יְדֵי תַּעֲרֹבֶת אִסּוּר בְּהֶתֵּר, וְאֵין בַּהֶתֵּר לְבַטֵּל אֶת הָאִסּוּר, זֶה מַרְאִין לוֹ, שֶׁפָּגַם בְּאֱיֶזֶהוּ יִחוּד וְזִוּוּג עֶלְיוֹן, כִּי הַיִּחוּד וְהַזִּוּוּג הוּא בְּחִינַת בְּטוּל הָאִסּוּר בְּהֶתֵּר בִּבְחִינַת: "מוֹצִיא אֲסִירִים בַּכּוֹשָׁרוֹת".

ד. כְּשֶׁיֵּשׁ שְׁלוֹם מַלְכוּת, עַל־יְדֵי זֶה נוֹלָדִים בְּיִשְׂרָאֵל בָּנִים בַּעֲלֵי הָוֹרָאָה.

ה. מִי שֶׁמַּחְמִיר לַאֲחֵרִים וּמֵקֵל לְעַצְמוֹ וְאוֹמֵר עַל מַה שֶּׁלֹּא שָׁמַע שֶׁשָּׁמַע, עַל־יְדֵי זֶה אֵינוֹ זוֹכֶה לִרְאוֹת בִּיפִי הַמֶּלֶךְ, כִּי הַקְּלִפָּה שֶׁל אֱדוֹם שֶׁהוּא יִרְאָה רָעָה, מַחְשִׁיךְ מְאוֹר עֵינָיו מִלְּהִסְתַּכֵּל בִּיפִי פְּנֵי הַמֶּלֶךְ.

ו. עַל־יְדֵי נְאוּף נוֹפֵל לִתְפִיסָה אוֹ לָחֳלִי כְּאֵב רַגְלַיִם. גַּם תַּלְמִיד שֶׁלֹּא הִגִּיעַ לְהוֹרָאָה וּמוֹרֶה נוֹפֵל לָזֶה. גַּם מַזִּיקִין שׁוֹלְטִין עָלָיו.